

nr. 3427/89 van de Raad van 30 oktober 1989 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van Verordening (EEG) nr. 574/72 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (PB 1989, L 331, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, G. Hirsch, G. F. Mancini, F. A. Schöckweiler en J. L. Murray (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl; hoofdadministrateur, op 23 oktober 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983, en vervolgens gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3427/89 van de Raad van 30 oktober 1989 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen en van Verordening (EEG) nr. 574/72 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71, verzet er zich niet tegen, dat een nationale bepaling die de terugwerkende kracht van aanvragen om kinderbijslag tot zes maanden beperkt, wordt toegepast op een door een Spaans onderdaan ingediende aanvraag tot verkrijging per 15 januari 1986 van kinderbijslag voor zijn in Spanje wonende gezinsleden.

(¹) PB nr. C 263 van 29. 9. 1993.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 23 november 1995

in zaak C-476/93 P: Nutral SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Hogere voorziening — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid)

(96/C 31/07)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-476/93 P, Nutral SpA, gevestigd te Casalbuttano, Cremona (Italië), vertegenwoordigd door E. Cappelli en P. de Caterini, advocaten te Rome, en door M. de Bellis, advocaat te Mantova, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Turk, advocaat aldaar, Avenue Guillaume 13 B, betreffende hogere voorziening tegen de op 21 oktober 1993 door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen gegeven beschikking in de zaken T-492/93 en T-492/93 R (Nutral/Commissie, Jurispr. 1993, blz. II-1023), en strekkende tot vernietiging van deze beschikking, andere partij bij de

procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. de March en A. Dal Ferro), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet (rapporteur), kamerpresident, J. C. Moitinho de Almeida en C. Gulmann, rechters; advocaat-generaal; D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 23 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Wijst de hogere voorziening af.*
2. *Verwijst requirante in de kosten.*

(¹) PB nr. C 43 van 12. 2. 1994.

ARREST VAN HET HOF

van 30 november 1995

in zaak C-55/94 (verzoek om prejudiciële beslissing):
R. Gebhard tegen Consiglio dell' Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano (¹)

(Richtlijn 77/249/EEG — Vrij verkeer van diensten — Advocaten — Mogelijkheid om kantoor te openen — Artikelen 52 en 59 van het EG-Verdrag)

(96/C 31/08)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-55/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Consiglio Nazionale Forense (Italië), in het aldaar aanhangig geding tussen R. Gebhard en Consiglio dell' Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Richtlijn 77/249/EEG van de Raad van 22 maart 1977 tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van diensten (PB 1977, L 78, blz. 17), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. N. Kakouris, D. A. O. Edward (rapporteur) en G. Hirsch, kamerpresidenten, G. F. Mancini, F. A. Schöckweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 30 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het in artikel 60, derde alinea, van het EG-Verdrag bedoelde tijdelijk karakter van de dienstverrichting moet worden beoordeeld aan de hand van de frequentie, de periodiciteit en de continuïteit ervan.*
2. *De dienstverrichter in de zin van het Verdrag kan zich in de Lid-Staat van ontvangst voorzien van de infrastructuur die noodzakelijk is om zijn dienst te kunnen verrichten.*

3. Een onderdaan van een Lid-Staat die op duurzame wijze een beroepswerkzaamheid uitoefent in een andere Lid-Staat, waar hij zich vanuit een kantoor richt tot, onder anderen, de onderdanen van die staat, valt onder de bepalingen van het hoofdstuk betreffende het recht van vestiging, en niet onder die van het hoofdstuk betreffende de diensten.
4. De mogelijkheid voor een onderdaan van een Lid-Staat om zijn recht van vestiging uit te oefenen, en de voorwaarden voor de uitoefening van dat recht moeten worden beoordeeld in het licht van de werkzaamheden die de betrokkene in de Lid-Staat van ontvangst wenst uit te oefenen.
5. Wanneer de toegang tot een specifieke werkzaamheid in de Lid-Staat van ontvangst in het geheel niet is gereguleerd, hebben onderdanen van elke andere Lid-Staat het recht zich in eerstbedoelde staat te vestigen en aldaar dezelfde werkzaamheid uit te oefenen. Wanneer daarentegen in de Lid-Staat van ontvangst bepaalde voorwaarden voor de toegang tot of de uitoefening van een specifieke werkzaamheid gelden, dient de onderdaan van een andere Lid-Staat die deze werkzaamheid wenst uit te oefenen, in beginsel aan die voorwaarden te voldoen.
6. Nationale maatregelen die de uitoefening van de in het Verdrag gewaarborgde fundamentele vrijheden kunnen belemmeren of minder aantrekkelijk kunnen maken, moeten aan vier voorwaarden voldoen: zij moeten zonder discriminatie worden toegepast, zij moeten hun rechtvaardiging vinden in dwingende redenen van algemeen belang, zij moeten geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen, en zij mogen niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel.
7. De Lid-Staten dienen de gelijkwaardigheid van diploma's in aanmerking te nemen en, in voorkomend geval, de kennis en de kwalificaties van de betrokkene te vergelijken met die welke de volgens hun nationale bepalingen vereist zijn.

(¹) PB nr. C 90 van 26. 3. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 30 november 1995

in zaak C-113/94 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Franse Cour de cassation): E. Casarin tegen Directeur général des impôts (¹)

(Artikel 95 van het Verdrag — Differentiële belasting op motorvoertuigen)

(96/C 31/09)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-113/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Franse

Cour de cassation, in het aldaar aanhangig geding tussen E. Casarin echtgenote Jacquier en Directeur général des impôts, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 95 van het EG-Verdrag, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: G. Hirsch, kamerpresident, G. F. Mancini en F. A. Schockweiler (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 30 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 95 van het EG-Verdrag staat niet in de weg aan de toepassing van een nationale regeling inzake motorvoertuigenbelasting waarin is voorzien in een stijging van de progressiecoëfficiënt als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, wanneer de verkoop van voertuigen van nationale makelij door die stijging niet wordt bevorderd ten opzichte van die van uit andere Lid-Staten ingevoerde voertuigen.

(¹) PB nr. C 146 van 28. 5. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 30 november 1995

in zaak C-134/94 (verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de Canarias om een prejudiciële beslissing): Esso Española SA tegen Comunidad Autónoma de Canarias (¹)

(Aardolieprodukten — Verplichting tot bevoorrading van bepaald grondgebied)

(96/C 31/10)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-134/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spanje) in het aldaar aanhangig geding tussen Esso Española SA tegen Comunidad Autónoma de Canarias, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, onder c), 5, 6, 30, 36, 52, 53, 56, 85 en 102, lid 1, van het EG-Verdrag, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: G. Hirsch waarnemend voor de kamerpresident, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn (rapporteur) en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmans; griffier: R. Grass, op 30 november 1995 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De artikelen 3, onder c), 52 en 53 van het EG-Verdrag zijn niet van toepassing op een zuiver binnenlandse situatie van een Lid-Staat, zoals die waarin een vennootschap met maatschappelijke zetel in een Lid-Staat waar zij ook haar werkzaamheden verricht, onderworpen is aan een regeling waarbij de regionale autoriteiten van een Lid-Staat, belast met het bestuur van een archipel die deel uitmaakt van het grondgebied van die staat, met het